

OBSAH:

- Usilovní ako mravce
- Spoznajte Karolínu Konopeusovú
- Mládežnícky výlet „Na vlnách“
- O cyklotábore
- Na vlně zlyhaní
- Rodinný tábor „Neobyčajný“
- Jubilanti
- Oprava schodišťa pred kostolom
- Oznamy
- Na kávičke s Darinou Bancíkovou
- Detský kútik, kvíz a vtip
- Modlitebný kalendár
- Rozpis bohoslužieb

PÚTNIK

Usilovní ako mravce

Milí čitatelia zborového časopisu!

Nielenže prázdniny ubehli ako voda, ale už máme za sebou aj pár týždňov nového školského roka. Počas školského roka sa od nás vyžaduje usilovnosť, a to nielen od detí, žiakov a študentov, ale aj od pedagógov. Vyžaduje sa pracovitosť. Zodpovedný prístup k zvereným úlohám. Nebude tolerovaný žiadny nezodpovedný prístup ani lenivosť. Žiadne flákane. Tento proces získavania vedomostí však nikdy neskončí. Možno sa raz pre každého zavrú školské

brány, ale získavanie vedomostí je úloha na celý život. Preto každému z nás chce Pán Boh pripomenúť slová kráľa Šalamúna „*Lenivec, choď k mravcovi, pozoruj jeho cesty, aby si zmúdrel. Hoci nemá kniežatá, ani dozorcú, ani panovníka, chystá si v lete svoj chlieb, v zhatve zbiera*

potravu.“ (Pr 6, 6 – 8)

Mravec, drobný nenápadný hmyz, má byť pre nás príkladom. Na svete je takmer 12 tisíc druhov mravcov, ktoré skúmajú odborníci nazývaní myrmekológovia. Oni sa z mravcov tešia, rovnako ako tí, ktorí majú doma formikáriá, teda špeciálne nádoby, v ktorých mravce možno chovať, ale my ostatní nezvykneme mravcov považovať za tých príjemných spoločníkov v našom živote alebo v našich záhradách či domácnostiach.

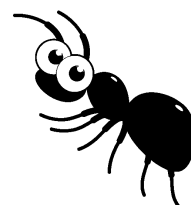
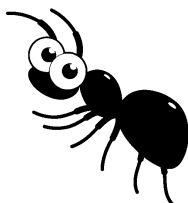
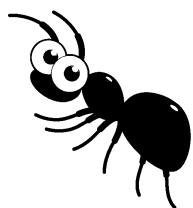
Napriek tomu môžu byť aj takéto obyčajné mravce pre nás vzorom. V prvom rade vo svojej usilovnosti. Pri mravcoch totiž neexistuje nič také ako ulievanie sa. Každý jeden mravec v mravenisku má svoju úlohu, aj keď ju možno nevidíme. Ak mravec nájde iného vyčerpaného mravca, odnesie ho do hniezda. Sú sociálny hmyz, teda si pomáhajú, spolupracujú. Mravce nielenže fungujú pekne

v spoločenstve, teda kolónii, nielenže si pomáhajú a komunikujú medzi sebou, ale sa ani neulievajú. Sú neustále v pohybe. Využívajú čas naplno. Sú aktívne. Práve preto sú v staro-zmluvnej knihe prísloví považované za vzor múdrosti a tvrdej práce. Veď to je Božia vôľa, aby sme boli aktívnymi, činnými a nielen tými, ktorí budú čakať na iných a zlenivejú vo svojom živote - vrátane života viery!

A práve príkladom mravca nám Božie slovo, Biblia, ukazuje, že mnohí z nás majú sklon k lenivosti. Chce nám tým pripomenúť, že nič v živote nefunguje samo, veci sa neriešia samé, problémy nemiznú samé. Lenže my nemáme vždy silu, chuť alebo vôbec len snahu stále na niečom pracovať. Mizne sila a chuť pracovať neraz na samých sebe, na vzťahoch, v ktorých žijeme alebo sme žili, či na problémoch, ktoré nás obklopujú alebo na hriechoch, ktoré nás spútavajú. Neraz sa nám do nepríjemných zložitých a zastaraných vecí nechce. Preto ich odkladáme na neskôr a potom radšej volíme postupne cestu k lenivosti. Myslím si, že aj dnes potrebujeme povzbudiť k aktivite. Potrebujeme nanovo objaviť zmysel nášho konania. Zmyslom aktivity nás, ľudí, kresťanov zvlášť, by mala byť láska. Láska by nás mala hnať k službe. Láska by nás mala hnať k odpusteniu, k budovaniu a nie ničeniu vzťahov, mala by nás hnať k vzájomnej službe a pomoci, presne tak, ako sa to deje medzi mravcami v jednom mravenisku.

Sú si pomocou. Všímajú si druhých, aj ranených. Spoločne sa podieľajú na budovaní svojho mraveniska.

Láska k nám, hriešnym a nehodným, priviedla Pána Ježiša na túto zem. Láska k nám ho dohnala až na golgotský kríž. Pán Ježiš tých 33 rokov na zemi nezahá-

Usilovní ako mravce

fal. Nerelaxoval. Využíval čas, ktorý mu bol daný – uzdravoval, potešoval, privádzal k pokániu, napomínal, vyučoval, nasycoval, bol na blízku v ťažkých situáciách a pod. Zodpovedne sa postavil k vôli svojho i nášho nebeského Otca. Aj v ťažkostiach, aj v bolestiach vytrval. Nerezignoval, ale na modlitbách niesol náš kríž. V Ňom, Ježišovi Kristovi, máme dokonalý príklad nielen na začiatku školského roka, ale na celý náš život. Prijmíme teda pozvanie k aktívnemu životu vo viere v Pána Boha aj dnes. Aj na základe slov z knihy prísloví. Buďme zodpovední

v úlohách, ktoré nám sú alebo budú zverené. Buďme vytrvalí. Pomáhajme si a budujme spoločne kráľovstvo Božie už tu na zemi. Je to úloha každého z nás – malých i veľkých! Je to úloha do našich vzťahov, aj tých narušených a rozbitých, do našich rodín, spoločenstiev, spoločnosti, ale aj všade tam, kde nás Pán Boh posielal. Ak váhaš, ak sa ti nechce a myslíš si, že to už nemá význam, znejú ti dnes nanovo slová: „*Lenivec, chod' k mravcovi, pozoruj jeho cesty, aby si zmúdreľ.*“

Anna Debnárová

Spoznajte Karolínu Konopeusovú

Milí čitatelia, som veľmi rád, že ponuku na rozhovor pre toto číslo prijala nová pani farárka cirkevného zboru Gelnica, Karolína Konopeusová. V tomto zbere náš brat farár dlhšiu dobu administroval. Ako uverila, aké bolo jej predchádzajúce pôsobisko a aké výzvy ju čakajú, sa dozvieme v tomto článku.

Kresťania sa niekedy sami delia do troch skupín. Na tých, ktorí si pamätajú presný moment svojho obrátenia, na tých, ktorí uverili postupným procesom, alebo prirodzene verili už od malička. Do ktorej skupiny by ste sa zaradili?

Ja som uverila postupným procesom. No od malička som s rodičmi chodievala do kostola. Starí rodičia boli kostolníci v malej dedinke Rakúsy a ja som s nimi cez prázdniny chodievala upratovať kostol. A tak postupne ma Pán Boh pripravoval na službu, do ktorej ma neskôr povolal.

V článku, ktorý som čítal na stránke ECAV sa spomínalo, že ste spirituálka. Čo to znamená?

Spirituál je duchovný správca školy, je to farár, ktorý nie je v cirkevnom zbere, teda hovorovo na fare, ale má na starosti duchovný život v škole. Stará sa o žiakov, kolegov – pedagógov a aj rodičov. Vyučuje náboženstvo, vedie pastoraálne rozhovory, pripravuje bohoslužby, ranné zamyslenia a podobné duchovné aktivity.

Kde ste slúžili pred vaším príchodom do Gelnice?

Moje prvé pôsobisko bolo v Chmeľove, potom som rok bola v Liptovskom Mikuláši v zborovej diakonii. V Starej Turej ako námestná farárka som pôsobila rok a pol, odkiaľ ma bratia biskupi po dohode umiestnili na pozíciu duchovnej správkyni v Bratislave, kde som pôsobila od roku 2007 až do augusta tohto roka.

Aký je príbeh aktuálnej zmeny vášho pôsobiska?

Príbeh je jednoduchý. Už nejaké obdobie, približne dva

roky, som dostávala jasné signály od Pána Boha, že potrebujem zmenu. A tak toto leto nastal ten čas a ja som požiadala o uvoľnenie z pozície duchovnej správkyni. Ponúknutých mi bolo viacero cirkevných zborov, no najbližšie k mojim rodičom, ktorí sú jedným z dôvodov, prečo som sa chcela vrátiť na východ, bol práve cirkevný zbor Gelnica. A tak som tu. :)

V Gelnici ste ešte veľmi krátko, no viete už, na čo by ste sa vo vašej službe chceli zamerať najprv?

Máte pravdu, som tu veľmi krátko, ani nie mesiac. Zatiaľ len zisťujem, čo a ako. Verím, že Pán Boh ma správne usmerní. Zatiaľ vidím, že je potrebné pracovať najmä s tými, ktorí sú ochotní a aktívni. Popritom zapojiť deti, keďže práve cez deti máme dosah na rodičov, teda na mladú a strednú generáciu. Spoznala som sa s gréckokatolíckym kňazom a padli hneď návrhy na spoločné ekumenické aktivity. Nápadov a plánov by bolo veľa, avšak to sú len moje plány. Predkladať ich budem Pánu Bohu a verím, že ak toto bude tá správna cesta, tak požehná naše snaženie.

Pred akou výzvou aktuálne stojíte?

Hmm. Zvyknúť si na nový, vlastne staronový, život na fare. Po 16 rokoch, kedy som mala iný rytmus a organizáciu dňa, sa postupne preorientovávam na chod na fare a v zbere. To je moja osobná výzva. No a v zbere by som chcela spoznávať ľudí. To je to najdôležitejšie.

Mohol by náš obišovský zbor nejakým spôsobom pomáhať gelnickému aj naďalej? Ako?

Určite áno. Minimálne modlitbami. Verím, že tiež radou vášho brata farára, ak bude nejaká situácia, pri ktorej bude potrebné poradiť. Samozrejme, ak budú organizované rôzne akcie, tak svojou účasťou. Radi vás privítame.

Za rozhovor ďakuje Vladimír Hajduk

Časopis **Pútnik** vydáva Evanjelický a.v. cirkevný zbor v Obišovciach pre vlastnú potrebu.

Redakcia: Jaroslav Petro, Dušan Kosturko, Beáta Székelyová, Milan Richtarik, Vladimír Hajduk, Lucia Hajduková.

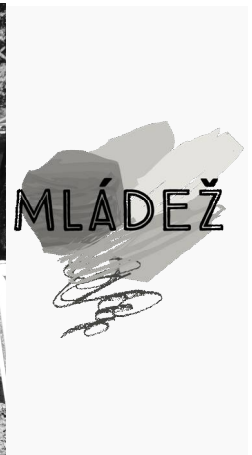
Rubrika jubilanti: Viera Richtariková. **Detký kútik:** Zuzana Alexovičová. **Grafická úprava a tlač:** Marián Straka, Lucia Hajduková.

Kontakt: Obišovce 186, 044 81 Kysak, tel: 0902 277 898, email: putnik@lutheran.sk, www.lutheran.sk, číslo účtu: 4012496590 / 7500

Mládežnícky výlet „Na vlnách“

Či už tomu budete veriť, alebo nie, 13. augusta sme sa po roku plnom netrpezlivých očakávaní opäť vybrali na ono malebné idylické miesto, do kúpeľov Borda v Košickom Klečenove. Konal sa tam tradičný letný mládežnícky výlet, tentoraz v téme "Na vlnách".

Už na prvý pohľad vás téma určite zaujala, aj keď zatiaľ netušíte, čo sa za ňou skrývalo. Prezradíme vám to – **žiť život je ako plávať v oceáne**. Je prirodzené, že k vám počas toho z každej strany prichádzajú vlny. Tie môžu mať podobu problémov, rôznych nešťastí alebo tragédií, ktoré do vás prudko udierajú a snažia sa vás potopiť. Netreba však zabúdať, že *Ježiš je stále nad našim životom, chodí po hladine a pozýva kráčať po vodách aj nás*. Vystúpiť z lode, v našom prípade zo svojej komfortnej zóny, nám občas môže spôsobiť poriadne bolesti, obzvlášť v miestach, kde sídli naša krehká duša. Netreba ju však hneď vypúšťať...

Prvá téma, ktorou v nedeľu večer Lucka Ivanová otvorila náš výlet, bola o tom, čo robiť, keď nás "topí" vlastné telo a porovnáваме sa v tom s ostatnými.

V pondelok po nej nasledovala téma venovaná vlné okolností a zlyhaní, v ktorej nám Paťka Ivanová rozprávala ako nepodľahnúť neistote alebo strachu z toho, čo nás čaká v budúcnosti. Vlné nadmerného premýšľania typu "čo keď" (tzv. overthinkingu) je totiž ľahké podľahnúť.

Utoroková téma o vlné toxických vzťahov patrila Deniske Harčarovej. Na nej sme sa oboznámili s piatimi vlastnosťami verného a láskavého priateľa. Ten by mal byť verný, starostlivý, odpúšťajúci (a zároveň ochotný ospravedlniť sa), úprimný (a zároveň otvorený prijať kritiku) a napokon milujúci ako Ježiš.

V štvrtke téme, ktorou s nami preplávala Henika Poláková, sme premýšľali nad Ježišom ako zdanlivom prízraku na rozbúrenom mori. Je treba sa ho naozaj báť? Práve naopak. Netreba naňho zabúdať, obzvlášť v ťažkých chvíľach, keď nám sám podáva ruku a pozýva nás spoločne vlny prekračovať.

Predposlednou témou vo štvrtok nás previedol brat farár. Ponorili sme sa s ním do vln vedeckých tvrdení o stvorení, ktoré by nás mohli oslabovať vo viere.

Záver týždňa zakončila Lucka Hajduková témou „Ukážem ti toho, ktorý kráča na vlnách“. Každý z nás by si pri tom mal položiť otázku, či je tým človekom, ktorý sa vlny snaží nielen prekonávať, ale aj byť pri tom aktívnou pomocou pre druhých a pozvať ich k plavbe s Ježišom.

Čo by to bol za výlet bez aktivít, akými boli **gaučtalkingy** (diskusia na gauči) a **semináre**. Tie boli napríklad venované poruchám príjmu potravy, budovaniu "rozostavaných" alebo "zbúraných" vzťahov a v neposlednom rade aj tomu, ako odolať a bojovať proti hoaxom. Okrem toho nechýbali tradičné športy vrátane mimoriadne obľúbených vodných.

Nemyslite si, rôzne vlny sprevádzali aj nás počas celého týždňa stráveného na Borda. Dokážu mať akúkoľvek podobu, no vďaka tohtoročnému výletu sme sa s nimi naučili bojovať a s Pánom Ježišom po nich aj nejaký kúsok prejsť.

Oliver Varchol

O cyklotábore

Na cyklotábore nás nebolo veľa, preto chcem hneď na úvod vyzvať ľudí, nech sa neboja a nabudúce sa k nám pridajú. Prvý deň cyklistiky sme ukončili na fare, kde sme mali dobrú večeru a strechu nad hlavou. Ďalší deň sme prešli veľa kilometrov. Po celom dni sme sa úspešne dostali k Hájekovcom, u ktorých sme mali priam kráľovskú hosťinu. Na jednu noc sme u nich prespali a nasledoval ďalší deň, kedy sme sa išli okúpať.

Gregor Lukáč

Na vln zlyhaní

Ked' vás topí vlna zlyhaní a životných ťažkostí

Dovolím si tvrdiť, že všetkých nás už v nejakej podobe postretlo zlyhanie, prípadne sa náš život vydal nie úplne želaným smerom. V mojom prípade je zlyhanie veľmi bežným javom. Zlyhávam ako študentka, veľakrát zlyhávam ako dcéra alebo ako priateľka. Keď sa nám niečo v živote stane veľakrát, tak by pre nás nemalo byť problematické o tom hovoriť. Malo by to byť v podstate banálne. Pri zlyhaní je to však iné – hanbíme sa za to a bojíme sa toho.

Čo vlastne o zlyhaní vieme?

Stopercentne vieme, že nás zlyhanie v nejakej forme počas života postretnie. Bohužiaľ, neexistuje žiadny univerzálny recept na zvládnutie zlyhaní. Zlyhanie totiž prichádza vždy v inej forme a u ľudí rôzneho temperamentu, osobnosti, či duchovného stavu. Zlyhanie určite nie je príjemné, ale je dokázané, že ľudia, ktorým sa podarilo prekonať zlyhanie, prípadne ťažkú životnú okolnosť, sú počas života odolnejší a menej krehkí. K zlyhaniu sa totiž viaže výrok „*slnko síce roztápa vosk, ale utvrdzuje hlinu.*”

Veľa ľudí, dokonca kresťanov, si myslí, že zlyhanie a ťažké životné okolnosti sú trestom od Boha. To však nie je pravda. V liste Rímskym sa píše, že „nieto už odsúdenia” pre veriacich. To znamená, že ak Ježiš prijal náš trest a zaplatil za naše hriechy, Boh od nás nemôže prijať druhú platbu, prípadne si vymáhať odškodnenie. Je dôležité uvedomiť si, že Boh nie je zdrojom našich ťažkostí, ale je zdrojom uprostred našich ťažkostí.

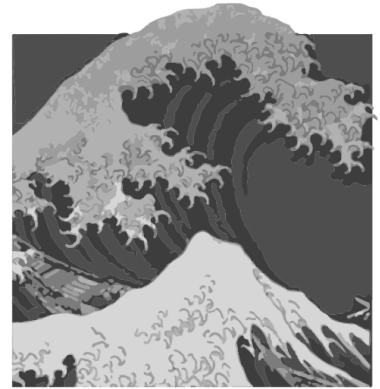
To, čo sa snažím vždy poradiť samej sebe a zároveň aj vám, je stále dookola si opakovať, že Pán Boh je väčší ako moje zlyhanie či ťažkosť. Je dokonca väčší ako môj život, chce pre mňa len to najlepšie a vždy sa o mňa postará. Keď sme však uprostred trápenia, zvykneme robiť niečo celkom iné. Nazvala som to „problém zlej perspektívy”. Začneme príliš veľa premýšľať nad problémom, približovať sa k nemu a problém sa zdá byť stále väčší a väčší. Zväčšuje sa a napokon nás zatopí. Práve v takýchto situáciách by sme mali väčšmi približovať k Otcovi, pretože čím bližšie sme pri Ňom, tým lepšie vidíme, aký naozaj je – mocný a láskavý.

Predstavme si, že Boh je ako Slnko. Čím sme k Nemu bližšie, tým viac nás hreje a tým lepšie vidíme, aký je žiarivý. Zlyhanie tak bude v porovnaní s Ním čoraz menšie a menšie. Ťažké situácie si vyžadujú, aby sme si pripomínali, kým pre nás Boh je. Niekedy sú naše bolesti a strachy hlučnejšie než hlas nášho Nebeského Otca. Preto my musíme kráčať proaktívne k Nemu. Presne to želim vám všetkým. Želim vám, aby sme sa stále viac približovali k Otcovi, spoznávali Ho a verili, že je nad našimi životmi. Verme, že je niekoľkonásobne väčší ako akýkoľvek problém, zlyhanie či ťažkosť, ktorá nás počas života stretne. Lebo je!

Patricia Ivanová

NA VLNÁCH

Rodinný tábor „Neobyčajný“

Rodinný tábor „Neobyčajný“

Tohtoročný detsko-rodinný tábor s témou „NEOBYČAJNÝ“ sa odohrával v Liptovskom Trnovci. Každý deň bola hlavná téma o neobyčajnom Ježišovi. Keďže na tábore boli aj menšie deti, doobedňajšiu tému sme mali rozdelenú na dve časti. Prvá téma bola pre menšie deti a druhá bola pre starších. Aj napriek tomu to naši vedúci zvládli perfektne a témy boli vždy zaujímavé pre každú vekovú kategóriu.

Začali sme búrkou na mori a témou o tom ako máme dôverovať Ježišovi. Druhý deň sme si spomenuli, v čom máme byť ako deti. V tretí deň sme si pripomenuli dôležitosť modlitby. Ďalej sme preberali príbeh Zachea, pokúšanie na púšti a posledný deň sme hovorili o sile viery. Učili sme sa nové veršičky, spievali piesne, ale veľa sme aj športovali a každý deň sme robili zaujímavé aktivity.

Keďže nám vyšlo dobré počasie, mohli sme mať rôzne vodné športy, ale aj klasické **táborové súťaženie**, ktoré bolo tak ako každý rok napínavé a zábavné. Súťažili sme aj vo varení kotlíkového guľáša. Tým, že som bola v Tiborovom tíme, si myslím, že náš tím vyhral :D, ale výborný guľáš navarili aj zvyšné dva tímy, preto sme sa zhodli, že sme všetci víťazi.

Zaujímavosťou tohto tábora boli aj **videá**, ktoré natáčali chlapci počas dňa. Na večernom programe sme sa na nich vždy dobre zasmiali. Nechýbala ani **prechádzka po dedine** so zbieraním fotiek, výstup na neďaleký kopec s krásnym výhľadom na Liptovskú Maru, volejbal a samozrejme ani nočná hra. Denne bol otvorený bufet, kde nám dievčatá pripravovali drinky a nechýbali ani sladkosti.

Bol to týždeň, kedy sme všetci mohli cítiť Božiu prítomnosť a Jeho ochranu a už teraz sa tešíme na budúci rok. Takže neváhajte a pridajte sa k nám. Buďte OBA – OBIŠOVSKÁ BOŽIA ARMÁDA.

Zuzka Pfefferová

Drahí jubilanti!

Srdečne blahoželáme a žehnáme v mene Pánovom!

50

Ivan Ivančin, Drienovská Nová Ves 90
Mária Vengrínová, Obišovce 79

70

Mária Ferencová, Obišovce 79

55

Ľuboš Kiseľ, Kysak 167

65

Ing. Viera Janíková,
Obišovce 17
Božena Macková,
Kysak 197

1. 10. – 31.12.

60

Jana Petričová, Kysak 352
Milan Richtarik, Kysak 256
Ing. Darina Rišiaňová, Trebejov 44

Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, prípadne nám o tom dajte vedieť na fare. Je to zrejme preto, že nemáme váš evidenčný list.

Oprava schodišťa pred kostolom

Asi všetci dobre poznáte príslovie o tom, že človek mieni, ale Pán Boh mení. Tak by sa dala popísať naša práca na schodisku pred obišovským kostolom. Už niekoľko rokov sme na presbyterstve konštatovali, že by s tými múrikmi pri kostole bolo treba niečo robiť. Preto sme sa tohto roku rozhodli, že sa do toho pustíme. Brat **Ján Gaľa** si to zobral na starosť po odbornej stránke s tým, že narušenú omietku poobíjame a nanovo vyvakuujeme. **Prvú brigádu sme urobili v sobotu 15.7.** Prišli chlapi, prišli mládežníci, aj nejaké sestry, ktoré prichystali pohostenie a vodu. Práca išla veľmi dobre, ale problém bol v tom, že nech ste buchli do ktorejkoľvek časti či stĺpov pri bráne, do múrika vedľa schodov, či stĺpov hore pri dverách kostola, všetko bolo oduté. *Všetko to držalo ako tak zvonku. No vo vnútri boli len naukladané tehly, ktoré vplyvom vlhkosti už medzi sebou nijako nedržali.* Každým jedným úderom kladiva sa vynárala otázka, či má zmysel nahodiť novú omietku na niečo, čo sa zvnútra úplne rozpadáva. Keď sme osekali omietku na stĺpoch, zistili sme, že tehly už nič nedržia. A rovnako to bolo aj po bokoch schodišťa. Dohromady to držala len vonkajšia omietka a hrubý betón, ktorý bol na vrchu.

Hneď v prvú sobotu sme na konci brigády skonštatovali, že nemá zmysel nahadzovať omietku na rozpadnuté stĺpy a múriky, pretože to nevydrží ani dva roky. Mienili sme len opravovať, ale na koniec sme museli zmeniť rozhodnutie. Zvážili sme všetky pre a proti a rozhodli sme, že **musíme celé zbúrať a okraje vybetónovať nanovo.**

Urobili sme to rozhodnutie bez presbyterstva a bez zasadnutia konventu, ale všetci, ktorí videli ten stav, skonštatovali, že nemá zmysel opravovať niečo zvonku, keď to neopravíte aj zvnútra.

Samotnými schodmi, ktoré sú z travertínu, sme nehý-

bali. Nie sú rovné, niektoré sú poškodené, väčšina má zlý sklon, čo sa týka odtokania vody, ale do toho sme už zasahovať nechceli. Tie ostali tak ako boli pôvodne poukladané. Nanovo sme vybetónovali nové múriky, ktoré zastabilizovali schody po bokoch, ale rozhodli sme, že už nebudeme ťahať vysoké múriky pri bránke ani pri vchode do kostola. Betón je nenasiakavý.

Na vrch múrika príde ešte **betónová dlažba** a pred vchodom do kostola pribudne ešte jeden schod s tým, že z pravej a ľavej strany chodníkov bude **bezbariérový vstup** do kostola. Na oboch stranách schodiska bude **zábradlie** a tak isto bude aj nová vstupná brána, ktorá bude po novom širšia asi o 40 centimetrov. Bude však nižšia a z pôvodnej brány bude na vrchu ozdoba. Z rozbitých múrikov sa odviezli 4 kontajnery sutín na druhotné spracovanie.

*Chcem sa poďakovať všetkým bratom a sestrám, mládežníkom a mládežníckam, ktorí chodili pomáhať alebo pripravovali pohostenie. No a poďakovanie patrí aj **pánovi Kučerovi** z Obišoviec, ktorý nám pomohol odbornými radami, ale daroval nám aj dlažbu pred vchod do kostola ako aj klobúky na oba múriky.*

Možno vám niektorým bude chýbať tá mohutnosť vstupnej brány a múrov, ktoré ste neďeľu čo ne-

deľu miňali, keď ste po schodoch prichádzali do kostola. Viem, že je to kus histórie. Verím, že pochopíte, že sme hľadali čo najlepšie riešenie, aby sme zachovali travertínové schody, spevnili ich a urobili niečo, čo bude trvácnejšie a bude aj vkusné.

Z malej opravy omietok bol na koniec kus roboty. Samozrejme, že nie je ešte všetko dokončené, ale veríme, že do zimy to stihneme. *Ešte raz ďakujem všetkým za pomoc a ochotu.*

Jaroslav Petro

Dôležité oznamy

- **Reformačný modlitebný týždeň** – tak ako je to každý rok v našom senioráte, aj tento rok máme v pláne reformačný týždeň. Znamená to jedna spoločná téma, 5 večerov s piatimi rôznymi kazateľmi z nášho seniorátu. Aj keď to býva cez týždeň, je to veľmi zaujímavý formát, ktorý prináša požehnaný čas na modlitby a dobré biblické slovo.
- **Pamiatka zosnulých** bude už tradične 1.11. na cintoríne v Obišovciach a Kysaku ako ekumenická pobožnosť.
- **Mládežnícke bohoslužby** budeme mať v poslednú neďeľu cirkevného roka.

Ponúkame však aj alternatívu liturgických bohoslužieb, aby ste si mohli vybrať.

- Bohoslužby v **1. adventnú neďeľu** budú spojené s burzou a spoločnou kapustnicou, na **2. adventnú neďeľu** Vás pozývame na spoločné tvorivé dielne a v jedno popoludnie máme pre Vás pripravený vianočný film a pre deti vianočnú rozprávku.

☕ Na kávičke s Darinou Bancíkovou ☕

Možno na prvé počutie vám toto meno veľa nehovorí, ale ak vám poviem, že Darina Bancíková bola prvá žena ordinovaná v Evanjelickej cirkvi, tak už budete vedieť, prečo si s ňou dnes dáme malé stretnutie na kávičke. Nechcem tu dnes viesť dlhú diskusiu o tom, či by mali byť ženy farárky a slúžiť v cirkevných zboroch. Realita je dnes taká, že ak by sa do tejto služby nepostavili ženy, tak by bola viac ako jedna tretina cirkevných zborov prázdna (dokonca sa pomaly blížíme k polovici).

Samozrejme, v Božom slove máme zachytené slová apoštola Pavla, ktorý podáva kresťanom v Korinte typický židovský postoj: **“...tak aj vo (vašich) zhromaždeniach ženy nech mlčia, lebo sa im nedovoľuje hovoriť, ale majú byť poddané, ako aj zákon hovorí.”** 1K 14,34 Pán Ježiš však raz povedal farizejom, keď vchádzal do Jeruzalema, že ak zástup bude mlčať, kamene budú kričať. Takže dôležitejšie je, aby Božie slovo znelo, ako dodržať zvyklosť o tom, že ženy majú byť v zhromaždení ticho. Myslím, že je to o prioritách, ktoré si pred seba postavíme.

Je zjavné, že ženy vo farárskej službe majú určité nevýhody. Ťažšie sa im získava autorita, ťažšie si získavajú rešpekt medzi mužmi na presbyterstvách, ale na druhej strane majú oveľa viac súcitu a empatie, čo veľmi pomáha v pastoračnej službe farárov. Takže toľko k farárskej službe žien a poďme na tú kávičku s prvou ordinovanou ženou, farárkou Darinou Bancíkovou.

Narodila sa 31.12.1922 v Kokave nad Rimavicou, okres Poltár. Bola vnučkou evanjelického farára Samuela Bancíka. Tomu kvôli vyhoreniu obce Kokava v roku 1911 zomrela manželka. Samuel Bancík sa druhý raz už neoženil, ale o jeho domácnosť a deti sa starala teta Mariša. Ona sa stala akousi dušou celej rodiny. Darinka sa potom narodila dcére Samuela Bancíka ako slobodnej matke tak, že on o tom ani nevedel. Až keď prišiel večer domov z bohoslužieb, dieťa bolo na svete. Keď starý otec zomrel v roku 1925, sa jej matka presťahovala ku sestre, ktorá bola vydatá za Jozefa Riečana, najprv do Púchova a potom do Martina.

Tu vyštudovala gymnázium v Martine a po jeho skončení sa ako jediná žena zapísala na Evanjelickú bohosloveckú fakultu Univerzity Komenského v Bratislave. Štúdium bolo pre ňu ťažké, pretože ju mama nemohla dostatočne finančne podporovať. Veľa im vtedy pomáhal ujo Jozef Riečan. Po ukončení štúdií pôsobila ako učiteľka náboženstva v Banskej Bystrici. Neskôr sa s pomocou biskupa Dr. Štefana Osuského dostala do vydavateľstva Transcius v Liptovskom Mikuláši, kde pracovala ako lektorka kníh a časopisov.

Za farárku Evanjelickej cirkvi a.v. bola ako prvá žena v histórii tejto cirkvi na Slovensku ordinovaná v r. 1951 v Tisovci. Ordinoval ju biskup Dr. Vladimír Pavol Čobrda.

Následne nastúpila ako kapláňka do Evanjelického cirkevného zboru v Liptovskom Mikuláši, v roku 1954 bola preložená do Starej Turej a potom v 1956 prišla do Lučenca. V Lučenci sa jej pracovalo veľmi dobre, veľkou pomocou jej bol senior Ľudovít J. Hrdlička.

Z Lučenca nakoniec prešla do Dolných Salíb, okres Galanta, ktorý bol dvojjazyčným slovensko-maďarským zborom a Darina maďarčinu neovládala. Ďalším zborom, kde pôsobila, bolo Drienovo v okrese Krupina. Práve tu došlo k dramatickému zlomu v jej živote, keď ju v roku 1962 obvinili z nepriateľstva voči štátu a uväznili.

V deň, keď k tomu došlo, bola u nej na prázdninách neter Ľudmila Swanová, vtedy 11-ročné dievča. Chystali sa práve obedovať, keď k nim prišla štátna polícia. Urobili domovú prehliadku, všetko porozhľadzovali, pretože hľadali tajnú vysielaciu. Aj keď nič nenašli, Darinu Bancíkovú zatkli a odviezli do vyšetrovacej väzby. Neskôr ju previezli do Prahy na Pankrác. Najvyšší súd ju odsúdil na 1 rok väzenia a 5 rokov zákazu činnosti. Na výkon trestu nastúpila v Banskej Bystrici a o rok na to bola preložená do Pardubic, odkiaľ ju v júli 1963 prepustili.

Po prepustení z väzenia sa zamestnala ako referentka v Slovenskej štátnej poisťovni vo Zvolene. Úrady ju však stále prenasledovali. Ale potom prišiel rok 1968 a znovu sa začali vyšetrovať všetky okolnosti jej uväznenia. Čoskoro sa zistilo, že ju odsúdili nevinne, a tak ju rehabilitovali.

Darina Bancíková si našla miesto evanjelickej farárky vo Veľkom Lome neďaleko Pôtra v okrese Veľký Krtíš. Tu napísala aj knihu *Divné sú cesty Božie*, v ktorej opísala svoj strastiplný život. Cirkevne i morálne bola spoločne so všetkými postihnutými kňazmi rehabilitovaná v rámci generálneho konventu v Bratislave v roku 1990 generálnym biskupom Pavlom Uhorskaiom.

V roku 1996 odišla do dôchodku a presťahovala sa do družstevného bytu v Lučenci. Dôchodkového veku si veľmi neužila. Vážne ochorela. Rakovina sa postupne dostala do celého tela, aj do kostí, následkom čoho mala hrozné bolesti. Jej zdravotný stav sa zhoršil natoľko, že nemohla ostať bývať sama. Presťahovala sa do Domova sociálnych služieb v Horných Salibách, kde napokon 30. júla 1999 zomrela. Ešte za života si želala byť pochovaná vo svojom rodisku. V Bratislave jej telo spopolnili a urnu previezli do Kokavy nad Rimavicou.

Darina Bancíková bola prvou ženou ordinovanou v Evanjelickej cirkvi na Slovensku. Po nej prišli mnohé ďalšie, ale to prvenstvo jej ostane a nemalo by sa zabudnúť ani na jej vernosť službe, aj napriek náročným prekážkam.

Jaroslav Petro

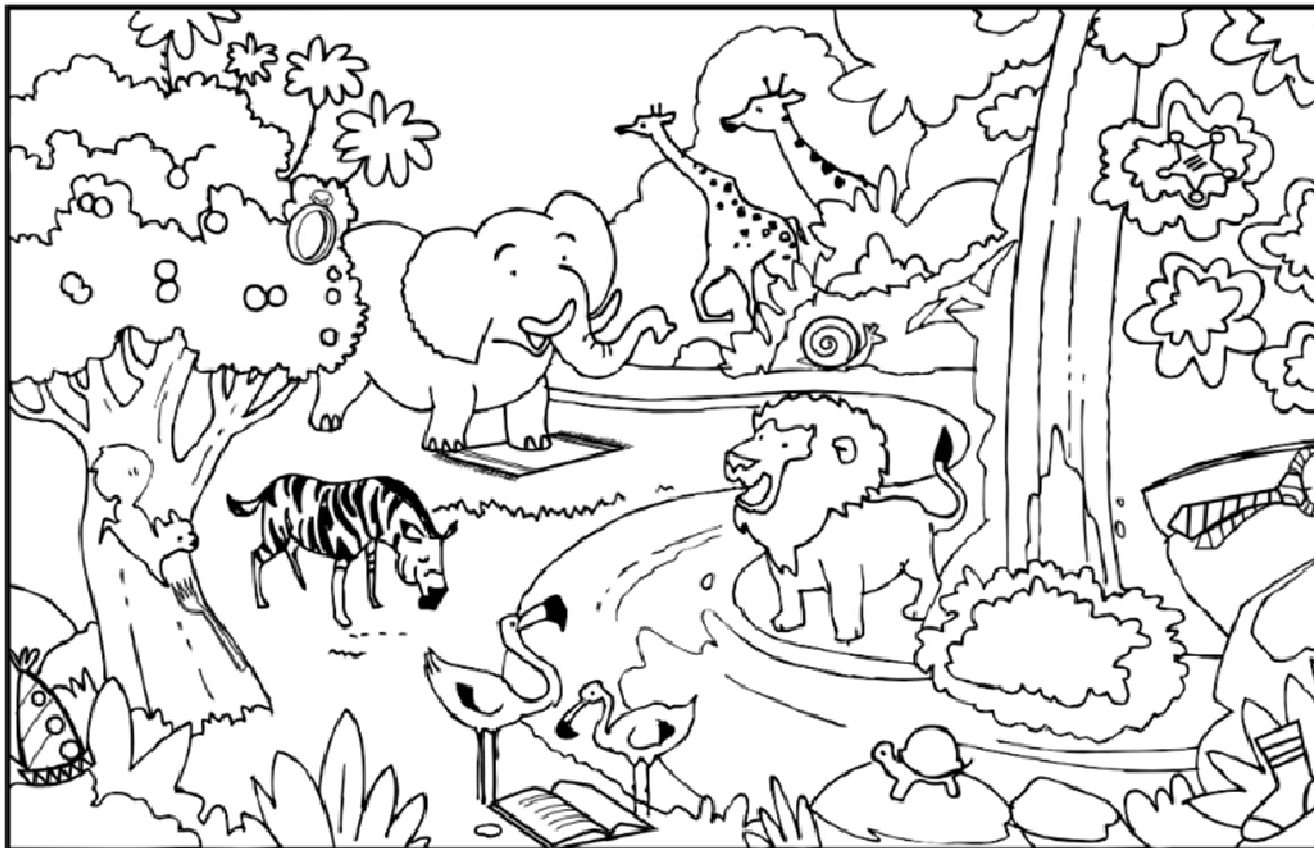
Detský kútik

Milé deti! V tomto čísle bude vašou úlohou nájsť na tomto obrázku nezvyčajné predmety: **kniha, čiapka, vidlička, kravata, ponožka, hviezda, koberec a prsteň.** (Komu sa bude chcieť, môže si ho aj vyfarbiť).

Týmto obrázkom si môžeme pripomenúť jeden známy veršik z Biblie:

„Proste a dostanete; hľadajte a nájdete; klopte a bude vám otvorené. Lebo každý, kto prosí, dostane; a kto hľadá, nájde; a kto klope, tomu bude otvorené.“ Matúš 7, 7-8

Nebojte sa Pána Ježiša v modlitbe prosiť o čokoľvek a verte, že On vám dá to, čo potrebujete. Hoc to možno nie je vždy presne to, o čo Ho prosíte. A niekedy to možno trvá dlho a nič... (ako napríklad nájsť na obrázku ponožku). Dôležité je Mu veriť a byť vytrvalý.

Kvíz

Milí dospeláci, tento krát sa trochu potrápíte pri listoch apoštola Pavla Timoteovi.

1. Je v Biblii svedectvo o tom, že niektorí zavrhli dobré svedomie a stroskotali vo viere?

- a) Áno
- b) Nie
- c) Nič také sa tam nespomína

2. Doplň: Všetci, ktorí chcú _____ žiť v Kristovi Ježišovi, budú _____ .

- a) Zbožne, vyvyšovaný
- b) Pobožne, prenasledovaný
- c) Vytrvalo, vypudený

3. Je slovo Božie v okovách?

- a) Áno
- b) Nie

4. Nič nemáme robiť v náklonnosti voči niekomu.

- a) Pravda
- b) Nepravda

5. Nazval Pavel Timotea milovaným synom?

- a) Áno
- b) Nie

Vtip

Dobry skutok

Stojí chlapík pred nebeskou bránou a svätý Peter mu vraví:

– Ak mi povieš jeden skutočne dobrý skutok, ktorý si vykonal, tak ťa pustím do neba.

Chlapík sa zamyslí a povie:

– Žiadny problém. Raz som videl ako motokársky gang obťažuje mladú ženu. Prišiel som k nim a vravím asi dvojmetrovému 150 kilovému chlapíkovi, aby prestal. Potom som mu dal jednu po papuli, vytrhol mu piercing z nosa a kopol ho do rozkroku.

Svätý Peter pozerá do chlapíkovej knihy života a vraví:

– Takú príhodu tu nemôžem nájsť. Kedy sa to stalo?

– Asi pred piatimi minútami.

Modlitebný kalendár CZ Obišovce

Už nepíšem do nášho modlitebného kalendára konkrétne námety na modlitby. Skôr rozoberám, ako by naše modlitby pred Bohom mali vyzerat'. A preto sa dnes spolu pozrieme na **vd'aku**. Je to jedna z vecí, ktoré by mali byť zahrnuté v našich modlitbách, teda popri oslave Boha, prosbách a našom pokání. Oslavu Boha sme nechali viac na duchovné piesne. Keď je to s nami veľmi zle, tak vieme činiť v modlitbách pokánie a prosby sú vždy samozrejmom súčasťou. Ale vd'aka je vždy niečo čo vybavíme len niekoľkými slovami.

Moja jednoduchá ľudská logika hovorí, že ak nám po intenzívnych prosbách Pán Boh v niečom vyhovie, malo by po tom nasledovať rovnako intenzívne ďakovanie. **Bol by to prejav toho, že ak nám tá vec stála za toľké prosby, tak nám stojí aj za toľké vd'aky.**

Ale ak to mám hodnotiť podľa seba, tak množstvo vd'aky sa nikdy nevyrovná môjmu množstvu prosieb. Má to jednoduchý dôvod. Ak sa za niečo intenzívne modlím a dopadne to dobre, tak sa veľmi teším, ale nemám čas na vd'aky, lebo sa hneď modlím za ďalšie veci, ktoré ma čakajú. Takto veľmi rýchlo zabúdam na to, koľko mi toho Pán Boh dáva.

Na začiatku tohto leta som sa ozaj úprimne a intenzívne modlil za cyklotábor. Predsa len, tie riziká sú dnes na cestách veľké a kedykoľvek sa môže niečo stať. Nakoniec tá najväčšia tohtoročná hrozba neboli autá, ale prílišná odvaha mladých cyklistov, ktorí sa radi občas predvedú. Ale bol som vd'ačný Pánu Bohu, že naše modlitby vyslyšal a po troch dňoch boli všetci živí a zdraví a žiadny vážny úraz sa nám nestal. Samozrejme, že som bol vd'ačný, ale ako náhle skončil jeden výlet, už som sa v myšlienkach a vo svojej hlave chystal na rodinný a detský tábor. **Čiže namiesto intenzívnych ďakovných modlitieb prišli zase prosby za ďalšiu akciu.** A po nej sa zopakovalo to isté. Bol to pozhnaný čas a bolo za čo ďakovať Pánu Bohu, ale už sa bolo treba chystať na mládežnícky tábor a zase bolo viac prosieb ako vd'aky.

Mám pocit, že tak je to vlastne vždy. Keď nám Pán Boh v niečom vyhovie a vypočuje naše prosby, tak nám to pripadá, akoby to tak malo byť a ako keby ani žiadna iná možnosť nebola. *Ved' tie výlety boli pripravené, tak to predsa ani inak dopadnúť nemohlo.* Lenže opak je pravdou. Všetko mohlo byť inak, ak by v tom celom nebola Božia zasahujúca ruka.

Takže v podstate je to o tom, že sme veľa krát voči Bohu nevd'ační. Ale toto tvrdenie dokazuje aj iná vec. Ak by som sa vás opýtal na to, aké vaše modlitby za posledný týždeň Pán Boh vypočul, s najväčšou pravdepodobnosťou by ste mi hneď nevedeli odpovedať. Dôvod je, že si to nevšímame.

Možno by sme si mali veci, za ktoré Boha prosíme, pravidelne písať, aby sme po pár mesiacoch mohli skontrolovať, ako sa tie naše prosby vyplnili alebo nevyplnili a ako ich Pán Boh vypočul. A vtedy by sme si uvedomili, ako Boh aj dnes zasahuje do nášho života a ako koná. **Spomeniete si, za čo ste sa modlili napríklad minulý mesiac?** Už to bolo dávno, tak to asi nebudete vedieť. Ale keby sme si to pamätali, asi by sme museli povedať Bohu, že Mu vd'ačíme za vypočutie modlitby.

Práve toto mi chýba v našom spoločenstve. Svedectvá ľudí, ktorí by sa mohli postaviť v zhromaždení a **povedať o tom, ako ich Pán Boh vypočul v modlitbách** a aké úžasné skúsenosti majú s tým, keď im Pán Boh odpovedá. Toho je však počuť medzi nami veľmi málo.

Ale zoberte si len taký rodinný a detský tábor. Bolo nás na ňom 64 ľudí, dospelých a detí. Aká je podľa vás pravdepodobnosť, že sa pri toľkých ľuďoch stane nejaký úraz. Nejaká zlomenina, pokazený žalúdok, nejaká infekcia, či zápal s vysokými teplotami? Ak zoberiete do úvahy ešte únavu a vyčerpanosť z ponocovania, ako to na výletoch býva, čo všetko sa môže prihodiť? Odpoveď je, že vždy sa môže niečo nepríjemné stať. Ale nestalo sa. *Žeby sme boli takí pozorní alebo takí výnimoční? Určite nie! Je za tým Božia ruka a vypočuté modlitby.*

Skutočne za to patrí úprimná vd'aka Bohu. Mali by sme tú vd'aku pred Ním ešte veľa krát vysloviť.

Jaroslav Petro

Drahý Pane, ďakujem Ti...

Rozpis služieb Božích				
Dátum	Príležitosť	Čas	Miesto	Poznámka
1.10.2023	17. po Svätej Trojici	8:00	Suchá Dolina	Iz 50,4–9a; Jak 3,1–12 Pam. posvätenia chrámu
		9:30	Obišovce	
6.-8.10.	Zborový víkend		Liptovský Trnovec	
8.10.2023	18. po Svätej Trojici	9:30	Obišovce	Jer 11,18–20; Jak 3,13–4,3
15.10.2023	19. po Svätej Trojici	8:00	Drienovská Nová Ves	4M 11,4–6.10–16; Jak 5,13–20
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
22.10.2023	20. po Svätej Trojici	9:30	Kysak	Pam. posvätenia chrámu
23.10.2023	Reformačný týždeň	18:00	Obišovce	
24.10.2023		18:00	Trebejov	
25.10.2023		18:00	Drienovská Nová Ves	
26.10.2023		18:00	Kysak	
27.10.2023		18:00	Obišovce	
29.10.2023	21. po Svätej Trojici Poďakovanie za úrody zeme	8:00	Kysak	+ VP; Joel 2,21–27; 1Tim 2,1–7
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	+ VP
31.10.2023	Pamiatka reformácie	9:30	Kysak	
		18:00	Obišovce	+ VP
1.11.2023	Pamiatka zosnulých Ekumenická pobožnosť	8:45	Kysak (Dom smútku)	
		9:45	Obišovce (Dom smútku)	
5.11.2023	22. po Svätej Trojici	8:00	Trebejov	+ VP; Iz 53,4–12; Žid 5,1–10
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
		14:00	Suchá Dolina	
12.11.2023	23. po Svätej Trojici	8:00	Drienovská Nová Ves	1Kr 17,8–16; Žid 9,24–28
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
19.11.2023	24. po Svätej Trojici Predposledná nedeľa cirkevného roka	8:00	Kysak	Dan 12,1–3; Žid 10,11–14.19–25
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
26.11.2023	25. po Svätej Trojici Nedeľa večnosti	8:00	Trebejov	Dan 7,9–10.13–14; Zj 1,4b–8
		9:30	Obišovce	Mládežnícke bohoslužby
3.12.2023	1. adventná Začiatok cirkevného roka	8:00	Suchá Dolina	+ VP
		9:30	Obišovce	adventná burza + kapustnica
10.12.2023	2. adventná	8:00	Kysak	+VP
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	+VP
	Tvorivé dielne	15:00	Obišovce	
16.12.2023	3. adventná	8:00	Trebejov	+ VP
		9:30	Obišovce	+ VP
		11:00	Kysak	
	Vianočné kino	15:00	Obišovce	
24.12.2023	4. adventná Štedrý večer	9:30	Obišovce	Detské bohoslužby
		17:00	Obišovce	